

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Oboer/170/2015
Identifikačné číslo spisu:	1211228112
Dátum vydania rozhodnutia:	23.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1211228112.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávnených: 1/ mal. S. N., nar. XX. B. XXXX., bytom C., 2/ mal. K. N., nar. XX. M. XXXX., bytom C., zast. matkou Ing. M. N., rod. C., bytom C., právne zastúpená Mgr. Iveta Vájdová, advokátka, so sídlom Páričková 18, 821 08 Bratislava 2, proti povinnému: Ing. S. N., nar. XX. Z. XXXX., bytom C., o vymoženie výživného, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 0Er/2389/2011, o dovolaniach povinného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24. júla 2012 č. k. 0Er/2389/2011-86, uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24. júla 2012 č. k. 0Er/2389/2011-88, uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. októbra 2012 č. k. 21CoE/540/2012-179 a uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. októbra 2012 č. k. 21CoE/540/2012-180, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24. júla 2012 č. k. 0Er/2389/2011-86 o d m i e t a .
- II. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24. júla 2012 č. k. 0Er/2389/2011-88 o d m i e t a .
- III. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. októbra 2012 č. k. 21CoE/540/2012-179 o d m i e t a .
- IV. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. októbra 2012 č. k. 21CoE/540/2012-180 o d m i e t a .
- V. Oprávneným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I. Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 24. 07. 2012 č. k. 0Er/2389/2011-86 návrh povinného na odklad exekúcie zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dospel k záveru, že nie sú tu splnené zákonné podmienky na povolenie odkladu exekúcie. Povinný, ktorý je fyzickou osobou, dostatočným spôsobom súdu nepreukázal, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky a oprávnený by nebol odkladom exekúcie vážne poškodený (§ 56 ods. 1 Exekučného poriadku). Súd prvého stupňa taktiež zistil, že exekučný titul síce stratil účinnosť, ale až počnúc dňom 29. 12. 2008 do budúcnosti. Exekučný titul a nároky, ktoré na podklade exekučného titulu vznikli a ktoré neboli uhradené v období od 01. 08. 2007 do 29. 12. 2008

nemohli stratiť účinnosť. Ak došlo k zastaveniu exekučného konania, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 53Er/307/2008 z dôvodu straty účinnosti exekučného titulu, došlo tak ku zastaveniu exekučného konania pre vymáhanie bežného výživného do budúca, ktoré by sa eventuálne stalo splatným po 29. 12. 2008. Avšak strata účinnosti exekučného titulu po 29. 12. 2008 nemá za následok stratu práva oprávnených na úhradu zročného výživného za obdobie od 01. 08. 2007 do 15. 12. 2008, ktoré vzniklo na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu s právnou účinnosťou do 29. 12. 2008. Keďže súd nezistil podmienky na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku (ďalej len „Ex. por.“) pre neúčinnosť exekučného titulu, súd návrh povinného na odklad exekúcie z dôvodu, že možno očakávať zastavenie exekúcie zamietol (§ 56 ods. 2 Ex. por.).

Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal povinný dovolanie a žiadal, aby dovolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že odklad exekúcie povolí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Z príslušných ustanovení O. s. p. je zrejmé, že dovolaním ako jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu, ale možno ním napadnúť len právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa. V zmysle § 236 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné len proti právoplatnému uzneseniu odvolacieho súdu. Z uvedeného ustanovenia teda možnosť podať dovolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa nevyplyva.

Prípustnosť dovolania povinného by v preskúmvanej veci neprichádzala do úvahy ani v prípade, ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p, nakoľko aj podľa tohto ustanovenia je dovolanie síce prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, ale len súdu odvolacieho.

V zmysle § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak: a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločentiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. V zmysle § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak: a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Vzhľadom k tomu, že v predmetnej veci je dovolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, a ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. upravujú len prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacích súdov, nevyplyva z uvedených ustanovení možnosť podať dovolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa.

S poukazom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania proti

rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 237 O. s. p. a ani z ustanovenia § 239 O. s. p., dovolanie teda smeruje proti takému rozhodnutiu - uzneseniu súdu prvého stupňa, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. odmietol bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

II. Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 24. 07. 2012 č. k. 0Er/2389/2011-88 námietky povinného voči predbežným trovám exekúcie a voči trovám právneho zastúpenia oprávnených zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd v súlade s platným právom vecne preskúmal predbežné trovy exekúcie, ktoré boli vyčíslené, či už pre prípad, že povinný počas 14-dňovej lehoty na podanie námietok riadne splní alebo nesplní svoj dlh a dospel k záveru, že tieto námietky nie sú dôvodné a je potrebné ich zamietnuť. Predmetom konania je vymoženie pohľadávky na výživnom, pričom základom na určenie predbežných trov exekúcie je istina v sume 3 117,60 eur a trovy exekúcie oprávneného v sume 163,17 eur, spolu 3 280,77 eur. V zmysle § 5 ods. 2 cit. vyhlášky to predstavuje odmenu po zaokrúhlení 328,25 eur. V súvislosti s námietkami proti trovám právneho zastúpenia oprávnených v exekučnom konaní v sume 163,17 eur súd zistil, že právny zástupca oprávnených si vyčísliť predmetné trovy v súlade s ust. § 10, § 14 ods. 1 písm. a/, c/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení, preto exekučný súd námietky povinného voči trovám právneho zastúpenia oprávnených ako nedôvodné zamietol.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal povinný dovolanie a žiadal, aby dovolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že námietkam povinného voči predbežným trovám exekúcie a predbežným trovám právneho zastúpenia vyhovie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Z príslušných ustanovení O. s. p. je zrejmé, že dovolaním ako jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu, ale možno ním napadnúť len právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa. V zmysle § 236 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné len proti právoplatnému uzneseniu odvolacieho súdu. Z uvedeného ustanovenia teda možnosť podať dovolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa nevyplyva.

Prípustnosť dovolania povinného by v preskúmvanej veci neprichádzala do úvahy ani v prípade, ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p, nakoľko aj podľa tohto ustanovenia je dovolanie síce prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, ale len súdu odvolacieho.

V zmysle § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak: a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločnstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. V zmysle § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu,

ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak: a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Vzhľadom k tomu, že v predmetnej veci je dovolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. upravujú len prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacích súdov, nevyplýva z uvedených ustanovení možnosť podať dovolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa.

S poukazom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vyvodit' ani z ustanovenia § 237 O. s. p. a ani z ustanovenia § 239 O. s. p., dovolanie teda smeruje proti takému rozhodnutiu - uzneseniu súdu prvého stupňa, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. odmietol bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

III. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 16. 10. 2012 č. k. 21CoE/540/2012-179 odvolanie povinného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 0Er/2389/2011-86 zo dňa 27. 07. 2012 odmietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z obsahu spisu súdu prvého stupňa má za preukázané, že napadnuté uznesenie bolo povinnému doručené dňa 10. 08. 2012. Posledným dňom na podanie odvolania v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote bol deň 27. 08. 2012 (keďže 15. deň pripadol na sobotu 25. 08. 2012). Odvolanie povinného bolo podané na pošte dňa 30. 08. 2012. Z uvedeného je zrejmé, že odvolanie bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty a preto ho odvolací súd podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. odmietol.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie povinný, ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že odklad exekúcie povolí. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p., t. j., že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ako dovolací dôvod uvádzal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, resp., že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. a/ a c/ O. s. p.).

Namietal, že tým, že odvolací súd jeho odvolanie odmietol ako neprípustné odňal mu takýmto postupom právo na účinný opravný prostriedok.

Oprávnení 1/ a 2/ sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu, je v zmysle § 239 ods. 1 O. s. p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak: a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.. V zmysle § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak: a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu

na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznani (neuznani) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlaseni za vykonatelne (nevykonatelne) na uzemi Slovenskej republiky.

Dovolanim je v danom pripade napadnuté uznesenie odvolacieho sudu o odmietnutí odvolania. Takéto rozhodnutie nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné. Vzhľadom na to by prípustnosť dovolania povinného prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z väd uvedených v ustanovení § 237 O. s. p..

V zmysle § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho sudu, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatri do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom sudu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Povinný v dovolaní okrem iného namieta, že odvolací súd mu odňal možnosť pred súdom konať. Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup sudu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v prípade, že podmienky pre takéto rozhodnutie neboli splnené.

Podľa § 56 ods. 1 Exekučného poriadku na návrh povinného môže súd (§ 45) povoliť odklad exekúcie, ak sa povinný bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky a oprávnený by nebol odkladom exekúcie vážne poškodený. Odklad exekúcie môže súd povoliť iba na návrh povinného, ktorý je fyzickou osobou.

Podľa § 56 ods. 3 Exekučného poriadku súd môže na návrh povinného povoliť odklad exekúcie aj vtedy, ak bolo cudzie rozhodnutie v štáte, v ktorom bolo vydané, napadnuté opravným prostriedkom, až do právoplatného rozhodnutia o opravnom prostriedku.

Podľa § 56 ods. 4 Exekučného poriadku súd môže na návrh povinného povoliť odklad exekúcie aj vtedy, ak by neodkladná exekúcia mohla zabrániť povinnému poskytovať alebo zabezpečovať zdravotnú starostlivosť podľa osobitných predpisov. Súd rozhodne o odklade do 30 dní od podania návrhu.

Podľa § 56 ods. 7 Exekučného poriadku proti rozhodnutiu, ktorým bol povolený odklad exekúcie, je prípustné odvolanie.

Podľa § 202 ods. 2 O. s. p. odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona.

Podľa § 251 ods. 4 O. s. p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia prechádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Odvolanie je teda prípustné v závislosti od skutočnosti, či bol odklad exekúcie povolený. Ak teda súd prvého stupňa odklad exekúcie nepovolil, alebo návrh na odklad exekúcie zamietol, odvolanie proti takémuto uzneseniu nie je prípustné.

Z hľadiska prípustnosti odvolania podľa uvedených ustanovení je preto potrebné rozlíšiť, či odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o nepovolení, resp. zamietnutí návrhu na odklad exekúcie alebo proti rozhodnutiu, ktorým súd odklad exekúcie povolil.

V predmetnej veci súd prvého stupňa odklad exekúcie navrhnutý povinným nepovolil. Proti takémuto rozhodnutiu súdu v exekučnom konaní Exekučný poriadok odvolanie nepripúšťa (§ 56 ods. 7 Exekučného poriadku a contrario). Podľa § 202 ods. 2 O. s. p. v spojení s ustanovením § 251 ods. 4 Exekučného poriadku odvolanie proti uzneseniu o nepovolení odkladu exekúcie nie je prípustné.

Pokiaľ odvolací súd opravný prostriedok povinného smerujúci proti uzneseniu o nepovolení odkladu exekúcie odmietol ako podaný oneskorene (§ 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p.), neodňal mu tým možnosť pred súdom konať, keďže boli splnené podmienky pre odmietnutie odvolania povinného z dôvodu jeho neprípustnosti (§ 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. 10. 2012 č. k. 21CoE/540/2012-179 podľa § 218 ods. 1 písm. c/, v spojení s ustanovením § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol.

IV. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 16. 10. 2012 č. k. 21CoE/540/2012-180 odvolanie povinného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 0Er/2389/2011-88 zo dňa 27. 07. 2012 odmietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z obsahu spisu súdu prvého stupňa má za preukázané, že napadnuté uznesenie bolo povinnému doručené dňa 10. 08. 2012. Posledným dňom na podanie odvolania v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote bol deň 27. 08. 2012 (keďže 15. deň pripadol na sobotu 25. 08. 2012). Odvolanie povinného bolo podané na pošte dňa 30. 08. 2012. Z uvedeného je zrejmé, že odvolanie bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty a preto ho odvolací súd podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. odmietol.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie povinný, ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že námietkam povinného voči predbežným trovám exekúcie a predbežným trovám právneho zastúpenia vyhovie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p., t. j., že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ako dovolací dôvod uvádzal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, resp., že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. a/ a c/ O. s. p.).

Namietal, že tým, že odvolací súd jeho odvolanie odmietol ako neprípustné odňal mu takýmto postupom právo na účinný opravný prostriedok.

Oprávnení 1/ a 2/ sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu, je v zmysle § 239 ods. 1 O. s. p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak: a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.. V zmysle § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak: a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní

(neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním je v danom prípade napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania. Takéto rozhodnutie nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné. Vzhľadom na to by prípustnosť dovolania povinného prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z väd uvedených v ustanovení § 237 O. s. p..

V zmysle § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Povinný v dovolaní okrem iného namietal, že odvolací súd mu odňal možnosť pred súdom konať. Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v prípade, že podmienky pre takéto rozhodnutie neboli splnené.

Podľa § 201 ods. 2 Ex. por., účastník konania môže vzniesť u exekútora do troch dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 202 ods. 2 O. s. p. odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona.

Podľa § 251 ods. 4 O. s. p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia prechádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Odvolanie proti uzneseniu, ktorým súd rozhodol o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné. Ak teda súd prvého stupňa rozhodoval o námietkach proti trovám exekúcie, odvolanie proti takémuto uzneseniu nie je prípustné.

V predmetnej veci súd prvého stupňa rozhodoval o námietkach proti trovám exekúcie. Proti takémuto rozhodnutiu súdu v exekučnom konaní Exekučný poriadok odvolanie nepripúšťa (§ 201 ods. 2 Exekučného poriadku). Podľa § 201 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 202 ods. 2 O. s. p. v spojení s ustanovením § 251 ods. 4 Exekučného poriadku odvolanie proti uzneseniu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné.

Pokiaľ odvolací súd opravný prostriedok povinného smerujúci proti uzneseniu o zamietnutí námietok povinného proti trovám exekúcie odmietol ako podaný oneskorene (§ 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p.), neodňal mu tým možnosť pred súdom konať, keďže boli splnené podmienky pre odmietnutie odvolania povinného z dôvodu jeho neprípustnosti (§ 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. 10. 2012 č. k. 21CoE/540/2012-180 podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s ustanovením § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol.

V. Procesne úspešným oprávneným 1/ a 2/ v dovolacom konaní vzniklo právo na náhradu trov konania proti povinnému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd nepriznal oprávneným 1/ a 2/ náhradu trov tohto konania, lebo nepodali návrh na priznanie náhrady trov dovolacieho konania a ani im žiadne trovy nevznikli, (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.